

શ્રી ઉદય નાટક સમાજ

અધુરાં અમૃત

વાર્તા તથા ડાયરેક્શન
શ્રી “જર્મન”

:: પ્રકાશક ::

સી. એલ. સોની. પ્રા. શ્રી ઉદય નાટક સમાજ

વાંકાનેર થીએટર—વડોદરા.

મુદ્રક:— જયશંકર કે. દિવેદી
મોજ મળહ પ્રી. પ્રેસ, ખટાવવાડી—મુંબઈ ૪.

પાત્ર પરિચય

—: પુરૂષ પાત્રો :—

સુધાકર:— ચંચળ મનનો શ્રીમંત યુવાન મીઝ માત્રેક

માધવ:— મરાઠી કહવાનો મીઝનો મેનેજર સુધાકરનો નાનો ભાઈ

પિનાકી:— સુધાકરનો વિદ્વાસી ફરેશી મિત્ર

સર વીક્ટોરિયા:— પિનાકીનો જૂઠ્ઠા અનુભવી બાપ. મીઝનો ભાગીદાર

વિનોદ:— પાલીસ ઇન્સ્પેક્ટર-પાછળથી કલ્લાનો પતિ

કુંદન:— મંજરીનો પતિ. સુધાકરનો ખાસ વિશ્વાસુ ભણેલ મીઝ કલાકર

વસંત:— નરસોદનો દીકરો

નરસોદ નખખોદીઓ:— અનાથ બાળાશ્રમનો જૂઠ્ઠા સ્થાપક

પરપેટો:— વસંતનો નોકર

હુડમાસ્તર:— સકુલનો હુડમાસ્તર

—: સ્ત્રી પાત્રો :—

શશી:— સુધાકરની પરણેલર

મંજરી:— કુંદનની ધરણીની લોભી ગામડીયણ્ણી

કલ્લા:— સુધાકરની બહેન, પાછળથી વિનોદની પત્નિ

વીણા:— એક કુંવારી યુવતિ.

ગવરો:— નરસોદરાવનો રસ ભોગનો શીકાર

—: એકસ્ટ્રા :—

સખીઓ, નાચનારીઓ, સીપાઇઓ, મિત્રો, ગૃહસ્થ, હોટેલવાળા વિગેરે.

અવસર સંપાદન મૂલ

અમદાવાદ

અંક ૧. લો.

પ્રવેશ ૧ લો. સુધાકર મહાન -

કલા પોતાનો સંગીતનો અભાસ પુરા થતાં પાટીમાં જવા શશીને તૈયાર થવાનું કહી, પોતે તૈયાર થવા જવું, શશીને તૈયાર કરવા મંજરીનું આવવું, ત્યાં સુધાકરે ત્રીસ હજારની કાંમતે શશીને માટે ખરીદેલ હાર લઈ માધવે પ્રવેશી શશીને પહેરવા આપવો. હારમાના હીરાની ચમકે અંબા, મંજરીનું દાગીના પ્રત્યે આકર્ષાવું, પતિ પ્રેમથી વીમુખ રહેલી શશીએ, હીરાના હારને પોતાના હૈયાહાર સાથે સરખાવવો, ત્યાં સોંદરના પુનરી સુધાકરનું પ્રવેશી મંજરીના રૂપ લાવણ્ય પ્રત્યે આકર્ષાવું. આ જોઈ શશીએ સુધાકરને પરનારીથી દુર રહેવા સમજાવી પત્નીની ખરી ફરજ સમજાવવી. શશીના સત્ત્વ પરંતુ કદુ વચનો સાંભળી સુધાકર શશી ઉપર હાથ ઉપાડવા જતાં પીનાડીએ પ્રવેશી શશીનું અપમાન કરી આગમાં ધી હોમવું. શશીને પુનઃ માતા તુલ્ય ગણતા માધવનું આ દબ્બ જોઈ ઉશ્કેરાઈ જઈ પીનાડીને શશીની માફી માગી તેણીના પગમાં નાક ધસવાની ફરજ પાડવી.

ટેબલ

પ્રવેશ ૨ જો. કુંદનનું મકાન.

સુધાકરને ત્યાં દાગીના જોષ અંજન મચેલી મંજરીને કુંદનનો દીઠાસો. દાગીનાને પોતાના જીવનમાં મહત્વ આપતી મંજરીએ કુંદનને પોતા માટે ગમે તે ભોગે દાગીના લાવી આપવાની હઠ કરવી. કુંદને પોતાની ગરીબ સ્થિતિને લીધે લાચારી જાહેર કરવી. દાગીના માટે હઠે ચડેલી મંજરીએ, ઉશ્કેરાઈ જઈ પીયેર ચાલી જવાની તૈયારી કરવા અંદર જતાં કુંદન પોતાના ભાગ્યને દોષ દઈ દાગીનાની તલાશમાં બહાર જાય છે. બાદ, મોટરમાં પંકચર પડેલ હોવાથી રીપેર થાય ત્યાં સુધીનો ટાઇમ પાસ કરવા વીલાસી પીનાડીએ પ્રવેશી, સામેથી મંજરીને માથે ટ્રંક તથા લુગડાની પોટલી લઈ આવતી જોષ પોતાની શ્રીમતાઈમાં લોભાવી પોતાની કરવા જાળ બીજાવવી. ત્યાં મંજરીના રૂપ પાછળ ઘેલા બનેલા સુધાકરને શોધવા નીકળેલ માધવે પ્રવેશી પીનાડીની તમામ બાજુ ધુળમાં મેળવી તેને હડધુત કરી કાઢી મુકવો. બાદ મંજરીની કસોટી.

પ્રવેશ ૩. જો. સુધાકરનો બગીચો.

પત્નીની દાગીનાની સુખ સંતોષવા, કુંદને પોતાના શેઠ સુધાકર પાસે દાગીનાની બીજા માગવા આવવું. મંજરીના રૂપ યૌવનનો ભોગ કરવા ઉત્સુક બનેલ સુધાકરે તેને દાગીના આપવા કબુલ થવું. ત્યાં મંજરીને ગમે તે ભોગે પોતાની કરવા મથતો પીનાડી આવી કુંદનને સુધાકર કરતાં બમણા દાગીનાની લાલચ આપી પોતાના પક્ષમાં લેવા પ્રયત્નો કરવા. કુંદનનું અર્ધદગ્ધ સ્થિતિમાં ચાલ્યા જવું

બાદ સુધાકર અને પીનાકી વચ્ચે મંજરીને મેળવવા માટે વાદ વીવાદ. ત્યાં સર વીઠલરાયનું પ્રવેશી ઉપ્પત યુવાનોના નીચ વીચારો સાંભળી, પીનાકીને નજરકેદ રહેવા બચ્ચાવવું. પીતા પુત્ર વચ્ચે ટપાટપી બાદ ગુસ્સા ભરેલી હાલતમાં પીનાકીનું બવું. સુધાકરને અમુક બબ્બારું સુચનાઓ આપી સર વીઠલરાયનું બવું. ત્યાં માધવે પ્રવેશી સુધાકરને સ્થિતિ પ્રત્યેની વર્તણૂક બાબતની ચર્ચા કરવી. એટલામાં નોકરે આવી સર વીઠલરાયનું ખુન થયાના સમાચાર આપવા. આશ્ચર્યમાં ગરકાવ થયેલા સર્વેની વચ્ચે પીનાકીએ કુંદનને પોતાના પિતાના ખુની તરીકે બહાર કરી પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટરને હાથે કેદ કરાવવો.

ટૂંકો

પ્રવેશ ૪ થો. અનાથ બાળ આશ્રમ.

વીધવા ગૌરી તેમજ નરસીંહ નખોદીયાના પ્રેમનું ફળ એક નીર્દોષ બાળક ને લઈ ગૌરીનું પ્રવેશી અનાથ બાળાશ્રમના દરવાજા પર તે બાળકને મુકી સંતાઈ બવું. ત્યાં પરપોટાની શોધ કરતી વીણાનું પ્રવેશવું. બાળકને રડતો જોઈ તેને ઉપાડી જાનો રાખવાના પ્રયત્નો કરવા. એટલામાં વસંતને આવેલો જોઈ હોળીના નારીયેલ પેલા બાળકને આશ્રમમાં લઈ જવા વીનવવો. વીણાને બાળકની સગી જનેતા સમજી તેમજ તેણીનું સૌંદર્ય જોઈ મુગ્ધ બનેલ વસંતે વીણાને પોતાની તરફ આકર્ષવા તેણીની સત્તામણી કરવી. ત્યાં નરસીંહને પ્રવેશતાં જોઈ, ગૌરીયે પ્રગટ થઈ તેના પાપનો એકરાર કરવા સમજાવવો. પરપોટાએ પ્રવેશી આ રહસ્ય જોઈ સહિને બનાવવા.

પ્રવેશ પ મો. સુધાકરનો બગીચો.

વીનોદ અને કલાનો પ્રેમ સંવાદ, બાદ માધવે પ્રવેશી પ્રેમીઓ સાથે રમુજી વાદ વીવાદ કરવો, ત્યાં પીનાકી આવતાં માધવે આડકતરી રીતે તેને વીનોદની નજરમાં વીઠલરાયના ખુની તરીકે જાહેર કરવાની ચાલખાણ કરી, કલા વીનોદ તથા માધવનું ચાલ્યા જવું. ત્યાં મંજરીને આવતી જોઈ તેણીને દાગીનાની લાલચમાં લપેટવા પીનાકીએ પ્રયત્ન કરવા, ત્યાં સુધાકરે પ્રવેશી મંજરીને પુરતજ દાગીના દેખાડી પીનાકીને ચેલેન્જ કરવી. મુદ્દમાલ સીવાય ખાલી વાતોથીજ મંજરીને સોભાવનાર પીનાકી સુધાકરની ચેલેન્જથી ઉશ્કેરાઈ ચાલ્યો જાય છે. બાદ મંજરી પરસ્ત્રો હોવાથી તેણીને દાગીના આપવા જતાં સુધાકરનું મન દ્યુપત્યુ થતાં પત્ની પ્રેમથી વીમુખ રહેલી શશીનો પ્રવેશ. પત્ની પત્ની વચ્ચે કલેશ, ત્યાં સુધાકરે મંજરીને દાગીના આપવા તૈયાર થવું પરંતુ પોતાની માતા પુલ્ક લાજીના સોભાગ્યાલંકારો આમ આડે રસ્તે વેડફાઈ જતાં જોઈ ઉશ્કેરાઈ જઈ સુધાકરને તેમ કરતાં અટકાવવો, બન્ને ભાઈઓ વચ્ચે ચક્રમંત્ર, સુધાકરના હુકમથી ધરના નોકરો માધવની સામે થતાં માધવ અને નોકરો વચ્ચે ખુનખાર ઝપાઝપી પરંતુ શશીના હુકમને દેવ વાક્ય સમજનાર માધવ શશીના એકજ ઇશારે શાંત પડી કાન પકડી બેસી જવું. પીનાકીએ પ્રવેશી સુધાકરને આ દ્રશ્ય દેખાડી, માધવ અને શશીના ચારીત્ર પ્રત્યે સુધાકરને બનાવી મુકવો. પીનાકીનું ભાવંકર અદ્ભુત.

રૂબો.

રૂપ

અંક ૨. જો.

પ્રવેશ ૧. લો. સુધાકરનો બગીચો.

પરદારાપર પ્રેમ કરતા સુધાકરને તીરસ્કારતા માધવને કલાએ શાન્તવન આપી ભાષ પ્રત્યે જાહેનની દીલસેઝી જાહેર કરવી. ત્યાં વીનોદે પ્રવેશી જે છરીથી વીઠલરામનું ખુન ચક્રુ છે તે ઘણીએ શોધ કરવા છતાં ન મળવાથી માધવને વીનવી પીનાડીના બંગલામાં પ્રવેશવાનો તાલ રચવો. બાદ બંદોબસ્ત માટે માધવનું જવું. બાદ કલા તથા વીનોદે બંને પ્રેમી સુગલની પ્રેમ મસ્તી બાદ જવું. બંનેને પ્રેમ કરતાં જોષ એવા દેરી પ્રેમ પાત્રના અભાવે પીનાડીનું ધર્શની આગમાં બખાળા કાઢતા પ્રવેશવું. ત્યાં શશીને સામેથી આવતી જોષ પોતે સાત નીર્દોષ હોવાનો ડાળ કરી શશીને સુધાકર વીરુદ્ધ ઉશ્કેરી તેણીના મગજમાં સ્ત્રી સ્વાતંત્ર્ય વીરોનું ઝેર રેડી ચાલ્યા જવું.

પ્રવેશ ૨. જો. સુધાકરનો બેડ રૂમ.

કુંદન ખુની તરીકે પકડાતાં મંજરીને શશીએ દયાથી પોતાની સાથેજ બંગલામાં રાખી હોવાથી સુધાકરને ફાવતું આવી ચક્રુ. અને ભાગ જોષ મંજરીને પોતાના બેડ રૂમમાં બોલાવી, દાગીનાથી મઢી બાલીંગન દેવા માટે આગળ વધતાં, નીબપાપ હૃદયે માત્ર દાગીના મેળવવા પુરતીજ સુધાકરને મુરખમી માનતી મંજરી તુરંતજ ખસી જઈ, સુધાકરને પોતાના બોળા હૃદયની ખાત્રી કરી આપી નીરદોષ ભાવે બીજા દાગીનાની માંગણી કરવી. દાગીનાની પેટી શશી પાસે હોવાથી

મંજરીને શી રીતે દાગીના આપવા તે બદલ સુધાકરનું હૃદય
 મંથન. તેટલામાં દાગીનાના ભાગે પતિ પ્રેમ મેળવવા તલપી
 રહેલી શશીનું પ્રવેશી દાગીના મંજરીને આપી દેવા તથા
 પાપ પંથેથી પાછા વળવા સુધાકરને સમજાવવો. પાપ
 કરતાં પકડાઇ ગયેલ સુધાકરે ગુસ્સે થઇ શશી તેમજ માધવના
 ચારીત્ર પર ટીક કરી શશીને એક પતિવ્રતની કસોટી કરાવી
 આપવા હુકમ કરવો. ત્યાં કલાએ પ્રવેશી સુધાકરને ગૃહસ્થા-
 શ્રમનું સાચું ગૌરવ સમજાવવું. સુધાકરનું જ્ઞાન ઠેકાણે આવતાં
 મંજરીને બહેન તરીકે માની વીર પદ્ધતીમાં દાગીનાની પેટી
 આપવા જતાં માધવે વચ્ચે પડી દાગીનાની પેટી ઝુટવી લેવી.
 તરતજ શશીએ માધવને દાગીના પાછા મંજરીને સોંપી દેવા
 હુકમ કરવો. શશીના પ્રત્યેક શબ્દને માન આપતો માધવને
 જોઇ સુધાકરના મગજમાં ભરાયેલા બહેનના વીચારોએ પાછું
 જોર કરવું.

પ્રવેશ ૩. જો. વીણાનું મકાન.

વસંત તરફ આકર્ષાવેલી વીણા વીચારમગ્ન દેખાય છે.
 ત્યાં વીણાનેજ બાળકની માતા માની બેઠેલા વસંતે, હૃદયકાંટ
 રડતા બાળકને સાથે લઇ પ્રવેશી, તેણીને બાળકને ધરણી
 બનો રાખવાનું કહી અંદરના ખંડમાં જવું. ત્યાં પ્રેમમાં
 નીરાશ થયેલ પરપોટાએ વેરની ધુનમાં વીણાના સુપરીનટેનડન્ટ
 હેડ માસ્તર સાથે પ્રવેશી વીણા કુમારી નહીં પરંતુ એક બાળકની
 માતા છે તેની ખાત્રી કરી આપવી. ત્યાં અંદરના ખંડમાં
 કંઠાળેલા વસંતે બહાર આવવું. તેને જોઇ માસ્તરે વસંતને જ
 બાણના બાપ તરીકે ઠાડી દેવો-આંધળે બહુશં.

પ્રવેશ ૪. થો. પીનાકીના બંગલાનો હોલ.

પીનાકી, માધવ તથા બેચાર મીત્રો મોજ કરતા બેઠા હોય છે, ત્યાં કલાને આપેલ એપેક્ટેન્ડમેન્ટ પ્રમાણે તેણીને સીનેમામાં લઈ જવા વીનોદનું આવવું. ચોરના મનમાં આવળાથો વસે તે કહેવત પ્રમાણે પીનાકીનું ગભરાવું. માધવે પીનાકીના ગભરાટનો લાભ લઈ આડકતરી રીતે વીનોદના મગજમાં પીનાકીનેજ વીઠ્ઠલરાયના ખુની તરીકે ઠાણવવાની સુકત કરવી. બાદ પીનાકી સીરાય સર્વનું જવું. બીજી બાજુથી સુધાકરે પ્રવેશી મંજરીને ચોતે બહેન માનેલ હોવાની પ્રતીતિથી પીનાકીને વાકેફ કરવો. પીનાકીએ ચાલાકીથી સુધાકરની પ્રતીતિપર પાણી ફેરવાવી વળી પાછો મંજરી પાછળ તેને ઘેરો બનાવવો. ત્યાં પીનાકીએ દાગીના સેવા બોલાવેલ મંજરીએ દાખલ થવું. ધરણુ ટાણે સાપ નીકળેતો જોઈ પીનાકીએ તેણીને છાની માની પાછી કાઢવી. પછુ મંજરીને પ્રત્યક્ષ જોઈ સુધાકર તેણીને મળવા તેણીની પાછળ જાય છે. ત્યાં પીનાકીએ શરીરને આ દબ્બ નજરે નજર દેખાડી તેણીના મગજમાં ભરેલી સ્વાતંત્ર્યના વીષયને વધુ ઉતેજ સ્વજંદતાની ઉંડી ગરતામાં ગમડાવી ચાલ્યા જવું. સુધાકરને ઠંડી લાગવાથી કલા તેમજ વીનોદ તેને લઈ આવી કોચ પર સુવાડી પીનાકીનો ઓવરકોટ ઓઢાડવા જતાં.....

!

!

!

!

વીઠ્ઠલરાયના ખુનનો રહસ્ય રહેા

રેખો

પ્રવેશ ૫. મો. વીણાનું મકાન.

નીરોષ બાળકના ભાવી પર વીચાર કરતી વીણાના રૂપ પર દીવાના બનેલ વસ્ત્રંત, પરપોટા, માસ્તર તથા નરસીંહનું વારાફરતી પ્રવેશી વીણાને પોતાની જ સાથે લગ્ન કરવા વીનવણી કરતી. ચારે બજાની ભેગી માગણીથી ભડકી ઉઠેલી વીણાએ જે માણસ હોળીના નારીયેલ જેવા પેલા બાળકનો બાપ થવાનું કબુલ કરે તેની સાથે લગ્ન કરવાનો નીશ્ચય કરી ચારે આશકોને કસોટી કરવા માટે બીજે દિવસે પત્ર મારફત બોલાવવાનું બજાવી વીંદાય કરવા.

પ્રવેશ ૬ ઠો. મંજરીનો કંગાલ નીવાસ.

બાપની મીલકતનો હુમાડો કરી કડકો બનેલ પીનાકી મંજરીને મુરખ બનાવી સુધાકરે આપેલ સાચા દાગીના પડાવી લઈ પોતા પાસેના જ ખોટા દાગીના આપી છટકી જાય છે. બાદ શરીના દાગીના પાછા મેળવવા માધવે પ્રવેશી હાથમાંનાં ડંડાની બીકે મંજરીને દાગીના ઉતારવા કહેવું. ગજરાટને લીધે મંજરીએ હુમાણુમ દરતાં ડંડો ત્યાંજ લુલી જઈ માધવે નહાસી જવું. બાદ પીનાકી તેમજ સુધાકર પર વેર લેવાની ધુનમાં, જેલમાંથી નીરોષ ઠરી છુટી આવેલ કુંદન પ્રવેશી મંજરીને દાગીનાથી લલમલી જોઈ તે સરવ ઉતારી નાખવા કહેતાં પત્ની પત્ની વચ્ચે તકરાર. ગુસ્સામાં ઉશ્કેરાઈ ત્યાંજ પડેલા ડંડાથી મંજરીનું માથું ફેડી સુધાકર તથા પીનાકી સાથેને હીસાબ ચુકતો કરવા આદ્યો જાય છે. બાદ પીનાકીને પકડવા વીનોદે પ્રવેશી મંજરીનું ખુન તથા પાસેજ માધવનો ડંડો પડેલો જોઈ ઉંઘે રસ્તે દોરાઈ મંજરીની લાશને જુરી હાઉસમાં મોકલી પોતે માધવને પકડવા રવાના થવું.

પ્રવેશ ૭ મો. સુધાકરના બંગલાનું દીવાનખાનું.

પીનાકાથે રેડેલા ઝેરની અસરથી ઉશ્કેરામણી શશી સુધાકરનો આશરો તજી જઈ સ્વતંત્ર થવાની તૈયારી કરતી દેખાય છે. ત્યાં પીનાકાથે પ્રવેશી સરવ મામલો સમજી જઈ માધવ તેમજ સુધાકરને લપડાક લગાવવાના નીશ્ચયથી મંજૂરી પાસેથી મેળવેલ દાગીના શશીને દેખાડી પોતાનો વીશ્વાસ બેસાડેલો. પીનાકાની ઉદારવૃત્તિથી લોભાઈ શશીએ તેને એક મીઠા તરીકે પોતાનો સાથ આપવા ઓફર કરવી. પરોપકારનો ઢાંગ કરી તે ઓફર કબુલ રાખી પરબારો રટેશને આવવાનું કહી પીનાકાથે આદ્યા જવું. બાદ સુધાકરે પ્રવેશી અવું અવટીન પગલું ન ભરવા શશીને વીનવણી કરવી; પરંતુ દ્રઢ નીશ્ચયી શશીનું આદ્યા જવું. સુધાકરને વીહવળ દશામાં તેણીની પાછળ જતો માધવ તેમજ કળાએ અટકાવેલો, ત્યાં વીનોદે પ્રવેશી મંજૂરીના ખુની તરીકે માધવને ગીરફતાર કરવો. બાદ વેરની ધુનમાં અંધ બનેલ કુંદને પ્રવેશી વીનોદના હાથમાંથી માધવનો ડંડો ઝૂંટવી લઈ સુધાકર પર ધા કરી મંજૂરીના ખુનનો પેતે ઓકરાર કરવો. માધવને નીરદોશ જણી મુક્ત કરી વીનોદે કુંદને પકડવો. તેટલામાં સી. આમ. ડી. ઇન્સપેક્ટર વીનાયકરાવે નહસી જતા પીનાકાને શશી સાથે હાજર કરવો. શશી પોતાની પરીસ્થિતી જણી બેહોશ બની જાય છે, અને વીનોદે વીહલરાયના ખુની તરીકે પીનાકાને ગીરફતાર કરવા ઓરડર કરતાં ચોવીસે કલાક સાવધ રહેતા પીનાકાથે ખીસામાંથી પોતાની રીવોલ્વર કાઢી સીપાઇઓનું ખુન કરી નહાસી છુટવું.

ટૂંકી

રૂપ

અંક ૩ જો

પ્રવેશ ૧ લો. સુધાકરનું મકાન.

સોંદર બુખ્યો સુધાકર, કોઈક અસાત રમણીયે પુના પાસેના હનીમુન હોટલના રૂમ નં. (૧૨) માં મળવા આવવાના આપેલ એપોઇન્ટમેન્ટ મુજબ તેણીને મળવા જવા તૈયાર થાય છે. ત્યાં બીજી બાળુથી કોર્ટમાં સીવીલ મેરેજ કરી કલા તથા વીનોદનું આવડું. પાછળ માધવે આવી શશીના ચાલ્યા જવાની બબર આપવી, ત્યાં બહાર જવા તૈયાર થઈ આવતા સુધાકરને જોઈ તેને બહાર જતો કળા તથા માધવે રોક્યો. પરંતુ સર્વનો તીરસ્કાર કરી સુધાકરનું ચાલ્યા જવું. કળાની વીનવણીથી તેને સમજાવી પાછો લાવવા માધવ તથા વિનોદે તેની પાછળ જવું.

પ્રવેશ ૨ જો. પુના પાસેનું જંગલ.

સુધાકર હાથમાં સુટકેસ લઈ ગામ તરફ જાય છે ત્યાં રસ્તામાં હનીમુન હોટલનો નોકર મળી જતાં તેની સાથે વાતચીત કરી રૂમ નંબર ૧૧, માં પોતાને ઉતારો આપવાનું નક્કી કરી ચાલ્યા જવું. બીજી બાળુથી ગુંડાઓના હાથમાં અપડાવલી શશીને બચાવી સાથે લઈ અ.વી. તેણીની પાસે પ્રેમની માંગણી કરવી. સર્વ બાળુથી ત્રાસી ગયેલી શશીયે રાત્રે વીચાર કરી જવાગ આપવાનું એપોઇન્ટમેન્ટ આપી, સ્વરક્ષણ માટે અહરથની પીસ્તોલ માગી લઈ હોટલ તરફ ચાલ્યા જવું. પાછળ પીનાડીએ પ્રવેશી પોતાનો શીઠર કોઈ ભલતા શખસને ઉઘાડી જતો જોઈ તે અહરથને પોતાની પીસ્તોલથી ઠાર કર્યો. પીસ્તોલનો અવાજ સાંભળી સુધાકરને

શોધવા નીકળેલ વીનોદે પોલીસ પાટી સાથે પ્રવેશી પીનાકાને ગીરફતાર કરવા સીપાઇઓને હુકમ કરવો. છેલ્લે પાટલે ખેઠેલ પીનાકા ખીલકુલ ઉશ્કેરાઇ જઇ પોતા પાસેની રીવોલ્વરથી સીપાઇઓના ખૂન કરતાં વીનોદે શુદ્ધ કરી પીનાકાને કુતરાને મોતે મારી નાખવો.

પ્રવેશ ૩. જો. વીણાનું મકાન

વીણાએ પત્ર મારફતે કસોટી કરવા ખેલાવેલ વસંત, ખરપોટો મારતર તથા નરસીંહે પત્રમાં કરેલ સુચના મુજબ સ્ત્રી વેષમાં પ્રવેશવું. કસોટી બાદ વસંતની ફતેહ. બાળકના ખરા બાપનો ભેદ ખુલતા કેમીકની પુર્ણાહુતી.

પ્રવેશ ૪. થો. હનીમુન હોટલનો રૂમ નંબર ૧૨.

સુધાકરને અકર્ષનાર અગત રમણી ન આવવાથી તથા સુધાકરનો અશરો હમેશ માટે તજી આવનાર શશી ભાગ્ય વશાત અહીં આવી ચઢતા બાર નંબરના રૂમમાં એક મુસાફીર તરીકે ઉતરી છે. પોતાના ભવિષ્યપર વીચારમાં મશગુલ થતાં બારણા પર દોકારા પડતાં પોતે એપોઇન્ટમેન્ટ આપેલ પેલા ગૃહસ્થને આવેલ સમજી પોતાના પાપને અંધકારમાં છુપાવવા ભાષ્ટ આફ કરી બારણું ખોલી.

!

!

!

!

અંક ૧ લો.

(૧)

કલા—

રૂમઝૂમ વર્ષા બુંદા નાચે
બુદેબુદે ઉર્મી નાચે,
પીયુ મિલનની આશે—

ભોળાં હૈયાં હર્ષે નાચે:—રૂમઝૂમ
આંખડી જોતી દૂર દિશામાં,
ક્યાં પીયુ પરદેશીના વિસામાં
રસ બુંદાની રસ મસ્તીમાં,

રમણી ક્યાં જઈ રાચે:—રૂમઝૂમ
સરિતા સાગર અંકે સમાઈ
ચપળા મેઘ ઉરે સંતાઈ
રસભર રજની, મદભર નયના

અમિભર રક્ત અધર નાચે:—રૂમઝૂમ

(૨)

સુધાકર અને શશી—

દેહને ઢીલના ભેદ કહો છે ક્યાં
જગ જાણે શું ફારમ કુલહાના ભેદ કહો છે ક્યાં:—
મન મહાણે યૌવન સુધાના જામ,
રસખસ થાતાં, અંતે કરૂણ અંજામ:—ભેદ કહો છે ક્યાં
નયનોના ડાલન વિષેના પાપ
પરવશ થાતાં દેહ ભોગવતો શ્રાપ:—ભેદ કહો છે ક્યાં

મંજરી—

ધરેણ્યાથી સોહાતી ધરનારી
હીરલે મઢેલી લાગે પ્યારી પ્યારી:—ધરેણ્યાથી
હૈયે હીરાનો હાર, હુમ ચુડી હાથમાં
સોનીડાની હાટ જઈશું, પીયુડાની સાથમાં
કસળી કીનાર વાળી, ફુલડે ગુંથેલી સાઠી
મોટરમાં ફરશું થઈ શેઠાણી:—ધરેણ્યાથી

(૪)

કુંદન—

કેવી દશા થઈ, મારી,
પ્રીત ન પ્રીછ, મહારી પ્રેમદા:—કેવી
નારી રૂપમાયા, જનની દુઃખ છાયા,
દીનતાને દીલખર, શ્રાપ શાને દેતી ગઈ:—કેવી

(૫)

સુધાકર—

અરે મન ભમરા,
ઉડીજ ઉડીજ, પ્રિયાને નિવાસે
અંક અકોરી સમજન વિરહી
તલસે મિલનની આશો:—અરે
વસંત અનિલે અનંગ જાગે,
મત યૌવન નિત નવરસ માગે,
અધીર હૈયાં પ્રજળે આગે
અધરામૃતની આસો:—અરે

વીણા:—

કેયલડી હું કરમાં, કાળજડે કાપ લાગે
મારે હૈયે આગ લાગે
હુંખ વિરહના અધુરા મધુરા લાગે
યૌવન બન્યું પાગલ અનુરાગે
રસીયો રસદાન માગે:—કેયલડી

(૭)

નરસીંહ, પરપોટો અને ગવરી—

બોમ્બલર ફાટ્યું
છાના રહેશે કેમ પાપ
હાયરે
વાળ્યા ગુલાબ, હાથ આવ્યો ધતુરો
મારા યૌવનના બાગમાં:—
આંખો મોંચી એન્જન હાકશે હું રાખતો
છુટી ગઈ એક પડ્યું ઇન્જન આ બાડમાં,
ડેન્જર સીગનલની કીધી દરકારના
આવ્યો છે લાગમાં:—બોમ્બલર

(૮)

મંજરી અને સુધાકર—

હું બોળી હું અબણી અબળા
શાને ચમકે શાણી ચપળા:—
પ્રેમ સરિતા ને કીનારે

ખાસી ઉભો પ્રવાસી પોકારે
 આંખલડીના આવા ઇશારા કરે કાં
 હું અણ સ મ જી.
 આવો પાઠ પઢાવું,
 ના... ..ના.....:—હું ભોળી

(૯)

કલા અને સખીઓ—

ખીલી કેવી વસંત બહાર,
 તોય ન આવે હૈયા દાર,
 પ્રીતી પુણ્યોના ઉપહાર
 ક્યાં અર્પું એકલડી નાર:—
 પરદેશી પ્રીયતમ છે તારે
 યૌવન ખાસી નાર તું,
 વીરહ જોતી વાટઠી
 ઉઘાડા હૈયાના દાર:—તોય

(૧૦)

કલા—

સાજનવા પ્યારા શાણા
 બતાવો શાને બહાના,
 પ્રેમી દીલડા દીવાના
 ના જગથી રહેશે છાના:—સાજનવા

કમલીનિના અલી કેદી,
 ના છોકે કદી હેદી,
 અંતર જાળો અખળાના
 હૈયાં છે રસ તરસ્યાના
 પુરવો પ્રેમી ક્યાંના:—સાજનવા

(૧૧)

સુધાકર અને મંજરી—

અજવાળાં ભરી ઉરમાં. ના.....ક્યાં જાતી
 છાડાઈ આધા રહુને, પાલવ મારો પકડ્યો શાને,
 ધરનો દિવડો બુઝાયો તમારો

પ્રકાશ શોધું સંસારે,
 શરીકાંતી, ધધ બાંતી, લચકાતી:—અજવાળાં
 ભર અજવાળે મુઝે ન તમને

અંધા પ્રેમી પ્યાસી,
 મદમાતી, શરમાતી, ભરમાતી:—અજવાળાં

અંક ૨. જો.

(૧૨)

શશી અને સુધાકર—

પાપ ને પૂન્ય જગતમાં સહુ

માનવ મનના છે પડછાયા,

મુખ દુઃખ છે કાયાને બહુ

કેવળ કર્મોની પ્રતિછાયા

લોક નજરમાં કર્મ કરતા
 મનને ના કોઈ જોતા
 નારી નીરખી નયનો રાચે
 જન મરતા કે મોહતા, એ છે પાપ પ્રમાણ
 સંકલ્પે છે સહુ નિર્જીવ તો
 રૂપથી ત્યાં ક્યાં માયા,
 પ્રતિબીંબ એ સંકલ્પેના
 છે કર્મને કાયા, એ છે પાપ પ્રમાણ—

(૧૩)

કેમીક પાત્રો સર્વે—

તું છો આ બાબુનો બાપ
 ભાગી ચાલ્યો ક્યાં છ થાપ
 ઠોકી બેસાડો કાં પાપ—
 પૂરો પ્રેમી તું પાકો
 ઉભો સામે છું કાકો
 ઉતાર તારો ફાંકો
 પ્રીતીના લાકુ ચાળો—

(૧૪)

નાચ—

એવી મીઠ લગાને વાલો
 બતીયાં મુનલ મુનલ મથે તો હારી
 ચારે પેરેમે પહ ગાયે છાલો

સંધ્યાં ચલત ચલત મયેં તો હારી:—
 મંઝીલ લંબી, દૂર હય ડેરા
 પ્રેમ નગરમેં છાયા અધિરા
 છારે ન બંધ્યાં, સગસે સંધ્યા
 જવન સારી તું મેરા
 જગર જલારે વાસે :—સંધ્યા ચલત
 પ્રેમ નગરકી રીતસે રહેના
 દેકર લેના, લેકર દેના,
 અપના સખ કુછ સપના સમજે,
 મીલ જાયે જખ તેના,
 તેરી મેરી કરને વાસે—સંધ્યા ચલત
 (૧૫)

વીણા અને વસંત—

મારે હૈયે લગાડી આગ સાજનીયાં
 પ્રેમ જળે ઠારશે,
 પ્રેમ જળે ઠારજે, અખળા ઉગારજે
 સ્વિકારશે:—
 કામાટી બાગમાં, ફરશું રંગ રાગમાં
 સૂર સાગર કાંઠે જઈ,
જવાહર હોટલમાં તમે આવશે:—
 બંધ થયો બેવડો, હ્યો સોલાપુરી ચેવડો,
 મોજથી ઉડાવશું ત્યાં.
દહીવડા ને પાતરાં વીણ સારશે:—

શશી—

શાને રહે અખળા
 દીવાની બની,
 સ્વાધીન જીવન ખોઈ ઉઠાસી બની:—શાને
 પરવશ પ્રમદા આપદ બહારે શીરે
 આસુડા સારે કાં આજે
 તું દાસી બની:—શાને

અંક ૩ જે.

કલિ—

રે સવારે જાજે શ્યામ રજની રહી જાને તું
 સગે સજની એકાંતે, ના માને શાને તું:—
 અધુરાં અમૃત જામ, પી મરતાન શ્યામ ડાલે,
 બિનવી હવે હું ચાકી, તોય એ અખોલ કાં ન બોલે—
 ઘેરાતી રાતી આંખમાં, અનંગ મરતી જાગે,
 હૈયું હસે છે તારું, રસદાન તું નાદાન કાં નવ માગે—

મુધાકર—

રે લલના તારી, છબી ન્યારી
 એ મને લાગે ખ્યારી ખ્યારી

રઠીયાળી મનોહારી:—

નયનોમાં જોખન મત કુલે,
કીકી રસ રેલે વણ મૂલે,
ચંદ્ર મૂખી તું ચાર વદના
હર્ષ હોલ હરનારી નારી:—

(૧૯)

કેમીક પાત્રો સર્વે—

ચારના પ્રસંગની આ વાતો છેલી જાણ
આવો આવો લખ્યે પ્રીતી દહાણ:—
બુઢાપામાં ઘાલી રીરે ધૂળ
પેર ચોળીને હાથે આજે ઉપજવ્યું છે શુળ
ઘયઢાની મસ્તીમાં આજે મંઠાઈ મોકાણ—
વાસના સાપણ સમી, કુંકાર કરીને ઉઠતી,
સહુ એ રૂઠયા આ વચે પણ તું હવે ના રૂઠતી;
આપ આણુના હતા પણ સામ થઈ બેઠા તમે,
કાણુ મીઠું ક્યાં છુપાવું, ત્યાતના મહાજન અમે.

